

U SPOMEN

s. Lujza Kozinović

Nakon duge i teške bolesti 3. listopada o. g. preminula je u 78 g. života skladateljica milosrdnica s. Lujza Kozinović.

Rođena je 20. ožujka 1897. u Slimenima kraj Travnika. Građansku školu završila je u Travniku i ujedno učila glasovir kod s. Vilibalde Špoljar. Godine 1914. dolazi u Zagreb gdje nastavlja studij glasovira. Prof. Franjo Dugan otkriva njezin glazbeni talenat i Lujza je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, 1921. diplomirala glasovir, zatim kompoziciju kod prof. Franje Dugana (1923.)

Od godine 1924. do 1926. namještena je u Banjoj Luci, a poslije toga sve do 1936. g. u Sarajevu. Od g. 1941. do 1946. djeluje na Učiteljskoj školi ss. milosrdnica u Gundulićevoj ulici u Zagrebu. Kroz to razdoblje pa do 1958. vodi crkveno pjevanje u samostanskoj crkvi u Frankopanskoj.

Bila je član odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije pod predsjedništvom pokojnog maestra Albe Vidakovića.

Godine 1941. izdaje priručnik za pjevanje na školama pod naslovom: »Metoda-Tonika Do«. Osim toga mnogo se bavila sakupljanjem folkloru.

Pretežni dio stvaralačkog rada s. Kozinović posvećen je crkvenoj glazbi. Vrhunski cilj njezinog neumornog djelovanja i stvaranja obilježila je ona sama u nekoliko riječi: »Pomoći dušama svojih bližnjih da spoznaju vječne radosti i ljepote«. To je lik s. Lujze Kozinović, hrvatske umjetnice, koja je našoj glazbenoj kulturi darovala: petnaest velikih misa, tri monumentalna psalma, četrdesetpet moteta i oko šezdeset uglazbljenih popijevaka.

S. Berislava Vračić u ime ss. milosrdnica oprostila se od smrtnih ostataka s. Lujze Kozinović govorom koji donosimo u cijelosti.

Draga naša s. Lujza!

Tu smo, evo, danas da se oprostimo od Tvoje tijela koje je predobri Otac Nebeski stvorio da za Tvoje zemaljskog života bude stan Tvojim neumrloj duši. I jer je to tijelo proizišlo iz stvaralačke Božje ruke da bude Tvoje tijelo, ono nam je sveto i mi ga s najvećom ljubavlju i poštovanjem spuštamo u krilo majci zemlji da tu čeka onaj veliki dan Uskrsnuća. »Vjerujem u uskrsnuće tijela...«

Jest, Lujza, setro naša draga! Ovo je Tvoje tijelo bilo Božji hram, u kojem je s Tvojom dušom prebivao Bog kojem si se Ti klanjala i kojeg si svojim životom slavila. Slavila si ga bogatstvom darova koje je On povjerio Tvojim rukama, a koje si mu Ti obrađene vraćala kao jedinom Početniku i konačnom Cilju svakog stvaralaštva.

Tome Bogu u čast skladala si Ti sve one brojne, one svete i snažne kompozicije Njegovih psalama. — Dok ovdje stojimo i na to mislimo, pred dušom nam je nezaboravna uspomena. Vidimo Tebe, gdje stojiš pred zborom od stotinu, dvije stotine Tvojih učenica. Tamnoplave uniforme, bijeli ovrtnici. — Sve su njihove oči upravljene u Tvoje oči, u Tvoje ruke, dok na Tvoj znak ne provali bujica onih divnih djevojačkih duša:

*Kraljevstva zemaljska, pjevajte Bogu
pjevajte na gusle Gospodinu —
koji izlazi nad najveća i vječna
nebesa —*

*i više glasom svojim, glasom jakim...
I onda kao da su se zbilja otvorila ta nebesa i iz njih se prolomila*

Tvoja veličanstvena fuga:

*Divan je Bog u svetinji svojoj —
Blagoslovljen bio Bog!*

Nezaboravljen doživljaj koji nam živi u duši dok živimo i mi. Ili zar nije to nešto što je s Tobom prešlo u vječnost i tamo u Bogu čeka na nas?

Lujza, draga sestro naša! Pa kad je ono na koru na orguljama naše samostanske crkve izvirala ispod Tvojih prstiju snaga Tvoje kompozicije:

*»Velik je Gospodin Bog naš —
i velika je Njegova moć. —*

*Pred licem anđela klanjam Ti se u Tvojem svetom hramu, i slavim Ime Tvoje.
Aleluja — Aleluja — Aleluja —*

Ja ovdje govorim riječi psalma, a dušama našim odzvanja nezaboravna melodija — Tvoja veličanstvena skladba, koja je svoje područje našla u najuzvišenijim književnim tekstovima svih vremena, u psalmima Gospodnjim.

»Tebe, Bože, najvišega Gospodara svega, hvalimo i slavimo...«

A Tvoje mise?

Kompozicija »Božićne mise« naše s. Lujze nije ništa drugo nego visoki stupanj naših pučkih Božićnih melodija. Sestra Lujza ih je obukla u sjajno ruho umjetnosti i uvela ih majstorski u onaj svijet visoke muzike kamo ih je samo ona uvести znala i mogla.

A onda — o Ti, sestro naša! Ti, kćeri svetoga Oca Vinka!

*»Sveti Vinko bijaše milosrdan
i uvijek pripravan pomoć siromasima,
stoga se izljevja blagoslov na njegove:*

Koliki akcent Vinkovog duha zvoní nam uvijek iznova kadgod slavimo našega svetog oca Utemeljitelja tom Tvojom pravom vinkovskom skladbom. Zato među nama živi Tvoja duša. Živi po velikoj baštini kojom nas je Tvoj duh obogatio za svu budućnost zagrebačkih sestara milosrdnica svetog Vinka.

Usudujem se reći da si obogaćujući svoju Družbu dala svoj obol i kulturi svete Crkve i svoje i naše drage domovine Hrvatske.

Doživljujući u ovim časovima ljepotu i značenje Tvoje svete ostavštine mi doživljujemo i veliku tajnu njezine duboke istine.

U hram Tvoje duše stavio je Tvoj Bog svoje veličanstvene božanski dinamične orgulje. Pogledao Te je, i svojim Ti je Božanskim Očinskim smiješkom pokazao njihove tipke... Tvoji su ih prsti dotakli... To je bio početak... Melodije su

izvirale — Božje i Tvoje melodije. I tako je to išlo sve do časa, dok ti gusta koprena nije zastrla Tvoje tjelesne oči.

Ali hram Tvoje duše nije opustio. Tvoje su duševne oči gledale Onoga, koji eto s nama izvodi sada ovdje najsvetčaniju kompoziciju. I Ti si u tišini naše drage samostanske crkve osluškivala melodiju svoje nekadašnje skladbe kojoj je ruka Božjeg stvaralaštva davala ono posljednje značenje, a Ti si krvlju svojega živog srca pisala istu skladbu u novom ruhu — u ruhu svetog trpljenja. Pisala si je upravo onako, kako Ti je diktirao On — Tvoj Bog.

Zar ne — to je ona divna Božja kompozicija Tvoje posljednje molitve.

Najprije dolazi onaj najsvetiji i najintimniji pianissimo: »Dušo Kristova, posveti me!« A onda je dinamika Božjeg skladanja davala Tvojim molitvi sve jaču snagu, dok na kraju nije postigla svoj vrhunac u neodoljivom krikom Tvoje duše:

*»Na čas smrti moje zovni me...
I zapovijedi mi da dodem k Tebi...
Da Te sa svetima Tvojim slavim
U vijek vijeka. Amen«.*

Lujza — naša sestro Lujza!
I zovnuo Te...
I zapovijedio Ti...
I došla si k Njemu...
I slaviš Ga pred licem anđela, i klanjaš mu se u Njegovom vječnom hramu. Aleluja.

Sretan Božić, blagoslovljenu i uspješnu Novu Godinu svim poštovanim čitateljima, suradnicima i prijateljima našeg časopisa želi

UPRAVA I UREDNIŠTVO

OBAVIJEST PRETPLATNICIMA

Molimo cijenjene pretplatnike koji još nisu poslali svoju pretplatu za 1975. g. da bi to učinili što prije. Također molimo da se pretplate za 1976. g. i da naš časopis preporučuje svojim znancima i prijateljima.

Časopis »Sv. Cecilija« donosit će i sljedeće godine prikladne stvari za voditelje liturgijskog pjevanja, pa se nadamo da neće biti župe ni kapele ni ljubitelja duhovne glazbe koji ne bi bio pretplatnik našeg časopisa.

Uprava i uredništvo